

Социолог Јово Бакић изјавио је да је Србија данас поробљена као и пре Петооктобарских промена, с једном разликом да „нема рата и велике силе нас не туку“.

Он је за недељник Време оценио да су остали запањени колонизацијом, олигархизацијом, варваризацијом и криминализацијом друштва у Србији сви који су понадали да 5. октобар може да доведе и до револуционарних промена.

„Након што је, напослетку, у раздобљу од 2012. до 2020. године мафија отела државу, у потпуности је јасно да је наша република Петог октобра ослобођена од једног ауторитарног режима, али по цену успостављања послушне колоније под управом прво једне олигархије, а онда и ауторитарне олигархије повезене с мафијом“, казао је Бакић.

Бакић је нагласио да 5. октобар није „инцидент“, како га је председик Социјалистиче партије Србије (СПС) Ивица Дачић описао, јер је председник Југославије Слободан

Милошевић читаву деценију пркосио великим силама, „чувајући сопствени ауторитарни режим“, а да је народ платио ужасну цену јер је земља назадовала пет деценија услед немогућности да прати технолошку револуцију.

„То нас је бацило с полупериферије на периферију светског капиталистичког система и припремило за положај колоније. Парадокс је у томе што је гласноговорник једног ‘аутистично-ауторитарног’ Милошевићевог режима постао министар спољних послова (Дачић) једне послушне колоније који својим непознавањем страних језика, кловновским даром и певањем забавља представнике великих сила“, истакао је он.

Истовремено, додао је, за Дачића службе безбедности и њихов некадашњи координатор председник Србије Александар Вучић знају да је повезан са криминалним кланом Дарка Шарића па зато „мора слепо да слуша све што му газда каже“.

Бакић је оценио да су грађани Србије 5. октобра 2000. показали кураж и спремност да се боре против једног ауторитарног режима, „а без тога не може да постоји република“ и да је зато реч о важном историјском догађају али је оно што је уследило умањило његов историјски значај јер је исход био „капиталистичка олигархизација друштва“.

„У структурном смислу, остали смо на периферији свестског капиталистичког система, као што смо били и у доба Милошевићевог режима. (...) У односу на социјалистичку Југославију ми смо назадовали у сваком погледу: у привредном и нарочито културном, па чак и политичком, јер држава је остала партијска и није постала правна, а у међународним односима сведени смо на бедну колонију, док је Југославија била уважени члан међународне заједнице“, рекао је Бакић.

(Бета